

"Listopad" Jan Brzechwa

"Listopad" Jan Brzechwa

Złote, żółte i czerwone
opadają liście z drzew,
zwiędłe liście w obcą stronę
pozanosił wiatru wiew.

Nasza chata niebogata,
wiatr przewiewa ją na wskroś,
i przelata i kołata,
jakby do drzwi pukał ktoś.

W mokrych cieniach listopada
może ktoś zabłąkał się?
Nie, to tylko pies ujada.
Pomyśl także i o psie.

Strach na wróble wiatru słuca,
sam się boi biedny strach,
dmucha plucha-zawierucha,
całe szyby stoją w łzach.

Jakiś wąty wóz na szosie
ugrzął w błocie aż po oś,
skrzypią, jęczą w deszczu osie,
jakby właśnie płakał ktoś.

Mgły na polach, ciemność w lesie,
drga jesieni smutny ton,
przyjdzie wieczór i przyniesie
sny i mgły, i stada wron.

Wyjść się nie chce spod kożucha,
błady promyk światła zgaś,
dmucha plucha-zawierucha,
zimno, ciemno, spać już czas.